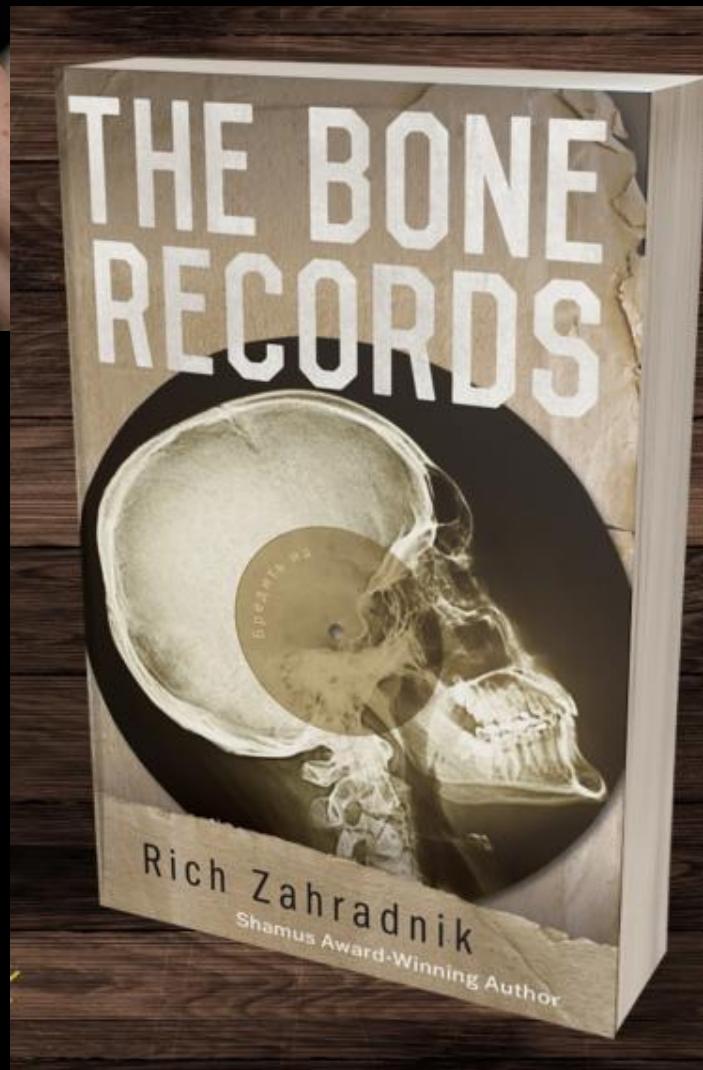

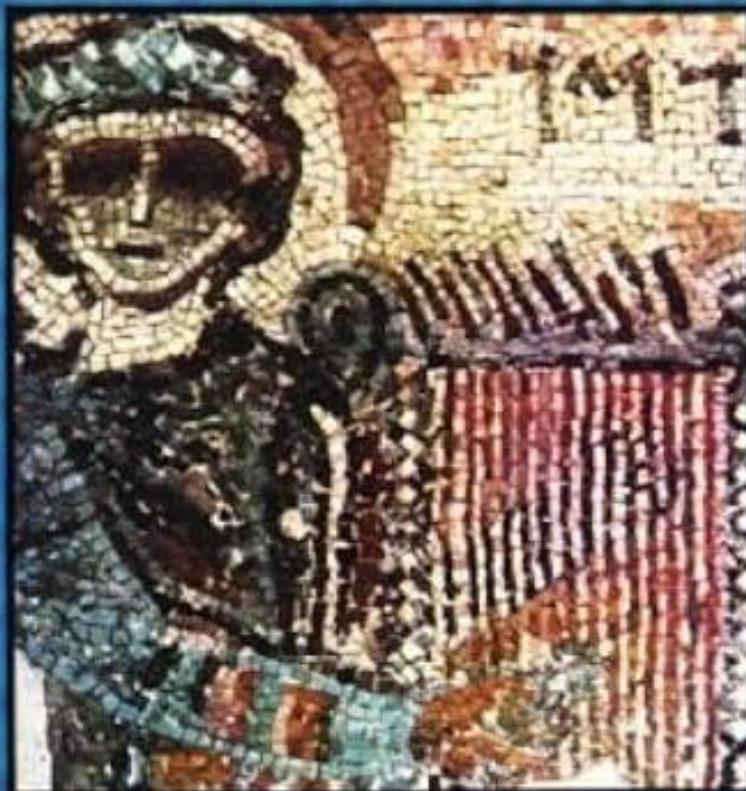
Isaiah

Chapter 51
Christ Church
Fall 2025

THE **MUSIC**
OF THE **BIBLE**
R·E·V·E·A·L·E·D

Suzanne Haïk-Vantoura

Suzanne Haik-Vantoura

French organist, music teacher, composer, and music therapist

The Music of the Bible using the deciphering key of Suzanne Haik-Vantoura

Introduction - a compact musical score

According to the theoretical reconstruction by Suzanne Haik-Vantoura, the *te'amim* in the Hebrew text are a compact musical score. These signs are distinct from the vowels and occur both below and above the letters.

The sub linear musical signs for the Psalms indicate a seven note scale with tonic E (mi) and a fixed pitch for each note of the scale. The theory is that these signs represent hand movements known as chironomy.

The notes of the scale are named as follows (left to right):

galgal, silluq, merkha, tifha, atrah, munah, mehuppakh.
wheel, end, extension, palm, resting, placed, returned.

Atrah, the fifth note (A), the fourth degree above the tonic (or subdominant in modern musical parlance), is regarded as a resting place and occurs at most once in a verse. In short verses, it may not occur. In long verses, it may occur at the end of the second or subsequent phrase. It has been traditional to see these signs first as punctuation, but the representation of a musical value has more power. Although I have omitted the *te'amim* from my first volume on the psalms, *Seeing the Psalter*, I have always endeavored to have the atrah occur at the end of a line.

The signs above the letters indicate notes relative to the current fixed note determined by the last sub linear sign. So if the current note is A, then these signs indicate notes as follows.

These may be thought of as ornaments relative to the current pitch. Their names (left to right) are:

pashta, geresh, revia, illuy, one note each; pazer, ole voyored, tsinnor, shalshelet, are each a melisma. stretcher, expulsion, crouching, elevated, dispersing, ascending and descending, tube, chain.

If indeed these are indications of scale and ornaments, here are some questions for research.

1. How accurately did the signs survive copying and transmission to the present time? They are almost without redundancy. It may be that the punctuation role has preserved them to some degree but Hebrew Bible editions vary. The Max Letteris edition (1896) is preferred for the music. There are differences that significantly weaken the music in the *te'amim* of the Snaith edition (1958).
2. What rhythmic possibilities are reasonable? Is there a syllable pulse as in plainsong? Or are more regular rhythms possible?
3. Do the ornaments and degrees of the scale relate to the meaning of the words? If so, how?
4. What mode is appropriate for each psalm? Do the musical signs shed any light on words in the inscriptions such as mode, melody, or author?
5. Is it possible using these signs to translate and sing the psalms in a foreign tongue (like English)? Could such music be adapted for congregational singing?
6. Are there patterns in the usage of the *te'amim* that would support reading the Psalter as a unit as my first volume has suggested? How might such patterns relate to the words under study in that volume?
7. Would they support sequences of psalms like the Psalms of Ascent? For example, how many different melodies and modes are to be found in any particular set of psalms?

A brief introduction

Bob MacDonald stenagmois@gmail.com

- Haïk-Vantoura argues that the accentual system preserved in the Masoretic Text was originally a method of recording hand signals ("chironomy") by which temple musicians were directed in the performance of music.
- Noticing the marks in the version of the Hebrew Bible she used to read, Vantoura affirmed she had read in an unnamed encyclopedia that these signs of cantillation dated back to antiquity and that their real musical meaning was lost. This, she said, triggered her curiosity. Working step by step, she made the assumption it was significant that the sublinear signs were never absent from the text, while entire verses are totally lacking supralinear signs. In her opinion it had to mean that the sublinear signs had to be "more important" than the supralinear ones. This conclusion formed the basis of her conjectures.

וַיַּכְזִבָּה קִוִיָּה קְרֵיִדָּה אַנְתָה וְרַבְרַכְדָּה שָׁגַלְתָךְ וְלַחֲנַתָּךְ חַמְרָא
שְׁתִין בְּהַזְוֹן וְלַאֲלָלָתָה כְּסֶפֶא וְדַחֲבָא נְחַשָּׁא פְּרוֹלָא אַעֲזָא אַכְבָּא דָן
לְאַחֲזָן וְלֹאֲשָׁמָעָן וְלֹאֲזָעָן שְׁבָחָת וְלַאֲלָלָא דִּינְשָׁמָתָךְ בִּירָה
וְכָלְאַרְחַתָּךְ לְהֹזְלָה לְאַסְקָרָתָה: ²⁴ בָּאַרְנוֹן מְרַקְדָּמָוָה שְׁלָנָה בְּסָפָא
וַיְהִידָא וְכִתְבָא דָנָה רְשִׁים: ²⁵ וְדָנָה חַבָּא קַיְרְשִׁים מְנָא מְנָא
וְחַקְלָל וְפֶרְסִין: ²⁶ דָנָה פְּשָׁרְמְלָתָה מְנָא מְנָה אַלְהָא מְלַכּוֹתָה
וְהַשְּׁלָמָה: ²⁷ תָּקָל חַקְלָלְתָה בְּקָאָנוֹנָא וְהַשְּׁלָמָה חַסְיָר: ²⁸ פְּרָס
בְּרִיסָתָמְלַכּוֹתָךְ וְיַהֲיָתָה לְפָנָי וְפָרָס: ²⁹ בָּאַרְנוֹן אַנְדָר
בְּלִשְׁאָצָר וְהַלְּבָשָׁוֹ לְהַרְנִיאָל אַרְנוֹנָא וְהַמְּנוֹנָא דִּיְדַבָּא עַל
צְוָאָה וְהַכְּבָרוֹן עַלְהָוִי דְּרַלְתָּהָא שְׁלִיטָמְלָתָה בְּמַלְכּוֹתָה: ³⁰ בָּה
בְּלִילְיָא קְטִיל בְּלָאָשָׁזָד מְלָכָא כְּשָׂרָא: ³¹ פָּרָס
מְרִיאָא קְבָל מַלְכּוֹתָא כְּבָר שְׁנִין שְׁתִין וְתְרִפְיָן: ³²
שְׁפָר קְגָם דְּרִיוֹשׁ וְהַקְּיִם עַל-מַלְכּוֹתָא לְאַחֲשְׁדְרָפְנִיא מְקָה
תְּבִנְיָה יְרָאָה לְבָלָשׁ ³³ וְשְׁרִין דַי לְהַזְוֹן בְּכָל-מַלְכּוֹתָא: ³⁴ וְעַלְאָ מְנָהָן סְרִכְיָן תְּלָתָה דִי
דְּנִיאָל חַדְ-מְנָהָן דִי-לְהַזְוֹן אַחֲשְׁדְרָפְנִיא אַלְזָן יְהִבָּן לְהַזְוֹן טְעָמָא
וּמְלָכָא לְאַדְלָהָוָן נָעַק: ³⁵ אַרְנוֹן דְּנִיאָל דָנָה חַזָּא מְתַבָּח עַל-סְרִכְיָא
וְאַחֲשְׁדְרָפְנִיא אַלְזָן קְלָ-קְבָל דַי רִיחָן וְתִרְאָבָה וּמְלָכָא עַשְׁוִיתָה לְהַקְמָוֹתָה
עַל-כָּל-מַלְכּוֹתָא: ³⁶ אַלְזָן סְרִכְיָא וְאַחֲשְׁדְרָפְנִיא הָוּ בְּעַזְנָה עַלְהָ
לְהַשְּׁכָחָה לְדְנִיאָל מַזְדָּמָלְכּוֹתָא וּכְלָ-עַלְהָ וְשְׁוִיתָה לְאַ-יְכָלָן חַסְקָוָה דְמִיּוֹן
לְהַשְּׁכָחָה כָּל-קְבָל דִי-מְהִימָן הָוּ וּכְלָ-שְׁלָו וְשְׁוִיתָה לְאַחֲשְׁכָחָה וְהַמְּוֹחָדָתָה
עַלְהָוִי: ³⁷ אַרְנוֹן גְּבָרִיא אַלְקָד אַמְרָן דַי לְאַתְשָׁכָה לְדְנִיאָל דָנָה
כָּל-עַלְאָ לְהֹזְלָה הַשְּׁבָחָה עַלְהָוִי בָּרָתָה אַלְהָה: ³⁸ אַרְנוֹן סְרִכְיָא

³⁸Mm 3801. ³⁹Q addidi, cf Mp sub loco. ⁴⁰Mm 3800. ⁴¹Mm 3794. ⁴²Mm 3848. ⁴³Mm 3833 contra textum. ⁴⁴Mm 3854. ⁴⁵Mm 3834 contra textum. ⁴⁶Mm 3835. Cp 6 ¹Q addidi, cf Mp sub loco. ²Mm 3806. ³Mp contra textum sec Mm 3836. ⁴Mm 3837. ⁵Mm 3794. ⁶Mm 3838. ⁷Mm 3905.
 23 ^aK ^{בְּ}, id 6,23^b || ^bK ^{בְּ}, Q ^{בְּ} || ^cpc Mss 'א cf 4,34^a || ^dprb cj c sq cf ^g9^a ||
 24 ^asic L, mlt Mss Edd ^{בְּ} || ²⁵a > ^g9^a (it ^g9^a in summario ante 1 cf 17) V Jos Ant X 11,3, add? cf 26 || ^b^g9^a (^g9^a ibidem) V Hier Jos Ant φαρες, prb 1 סְרִפְתָּ || ²⁷a
 sic regulariter in aram, sed mlt Mss ^{בְּ} || ²⁹a cf 7^a || ³⁰a K ^{בְּ} || Cp 6,1 ^a^g9^a καὶ
 Ἀρταξέρξης || ^bK ^{בְּ} || ^c ^g9^a πλήρης τῶν ἡμερῶν καὶ ἐνδοξός ἐν γῆραι || ²^a
^g9^a in cp 6 iterum valide differt cf 5,1^a || ^{b-b} ^g9^a 127 cf Est 1,1 8,9 || ⁴a V^s ^g9^a
 5 ^{a-a} > ^g9^a, add?

¹⁴Mm 3828. ¹⁵Mm 3801. ¹⁶Mm 3313. ¹⁷Mm 3829. ¹⁸Mm 3794. ¹⁹Mm 3819. ²⁰Mm 3830. ²¹Mp
 sub loco. ²²Mm 3854. ²³Mp contra textum, cf Mp sub loco et Da 4,15. ²⁴Mm 3831. ²⁵Mm 3813
²⁶Mm 796. ²⁷2 R 25,22. ²⁸Mm 3911. ²⁹Contra Mm 3832. ³⁰Lectio L ^ההוּא contra Mm 3832 et TM ^ממ
³¹Mm 3832. ³²Mm 480. ³³Lectio L ^ההוּא contra Mm 3832 et TM ^ממ. ³⁴Mm 3444 contra textum
³⁵Mm 3841. ³⁶Mm 3823. ³⁷Mm 3806.

אָנָא אָמְרָתִי הַהָהָבָאָתִי 8
בְּמַגְלָתָה-סְפָר כְּתֻובָה עָלֵי :
לְעַשְׁׂוֹתָהָרְצֹונָה אַלְתוֹן חַצְבָּתוֹ וְחַרְטָה בְּתַחַד מַעַי : 9
בְּשֶׁרֶתְוָאַזְדָּקָן בְּקַהְלָל רַב 10
הַנָּה שְׁפָתִי לֹא אַכְלָא דָהָה אַפְתָּה יְדָעָת : 11
אַדְלָתָה לְאַ-כְּפִיתִי בְּהָנָה לְבִי [לְהַלְלָה] רַב : 12
אַמְוֹנָתָה וְתִשְׁעָתָה אַמְרָתִי לְאַ-כְּתָדָתִי מַסְתָּה אַמְתָה 13
אַפְתָּה יְהֹוָה לְאַ-תְּכָלָא רְחַמְנִיחָה מַמְנִי
חַסְדָה וְאַמְתָה פְמִיד אַרְנוּי : 14
כִּי אַפְפּוֹרְעָלִי רְעוֹתָה עַד-אַיִן מִסְפָּר
הַשְׁוֹנוּנִי עֲנוּנִי וְלְאַ-כְּלָלִי לְרָאֹות
עַצְמָמוֹ מְשֻׁעָרוֹתָה רָאָשִׁי וְלְבִי עֲנוּנִי : 15
רִאָחָה יְהֹוָה לְהַצְלָנִי יְהֹוָה לְעֹזְרִתִּי חֹוּשָׁה : 16
בְּשָׁוָן יְחִרְבָּרְוָן חַדְלָה מְבַקְשָׁנִי נְפָשִׁי לְסִפְתָּה
וּפְנֵו אָחֹור וּכְלָמוֹ חַפְצִי רַעֲשִׁי : 17
יְשָׁמְמָה עַל-עַקְבָּי בְּשַׁתְמָה הָאָמְרִים לְלִי הָאָחָה : 18
וְשִׁישָׁוֹ וְשָׁמְמָה וְבָדָק לְמַבְקָשָׁה
יְאַמְרוּ תְמִידָה וְגַדְלָה אַתְבִּי תְשִׁיעָה : 19
וְאַנְיִי עֲנֵי וְאַכְיִוּן אַרְעִי וְחַשְׁבָּל לִי
עַזְרָתָה וּמְפָלָתִי אַפְתָּה אַלְתוֹן אַל-הָאָחָר : 20
לְמַנְצָחָה מִזְמָרָה לְזִקְרָב : 21
אַשְׁרִי מְשֻׁכִּיל אַל-דָלָה בְּזָם רָעָה יְמַלְטָה יְהֹוָה : 22

⁹Mm 264. ¹⁰Mm 3214. ¹¹Mm 3412. ¹²Mm 213. ¹³Mm 2861. ¹⁴Mm 3268. ¹⁵Cf Okhl II, 151 et Mp sub loco. ¹⁶Mm 3269.

9 ^a frt cj c 8 m cs || 10 ^a ת + ^blhj; tr post צדָק בָּקָר. **ג(ס)** ἀπὸ συν-
αγωγῆς || 14 ^a frt dl m cs || 15 ^a pc MSS סְבִירָה > 2 MSS ס et 35,4 70,3 || ^b > 70,3 ||
16 ^a Ms יִשְׁבָּן, **ג** κομποσάθωσαν ^b שָׁבֵן? 70,4 יְשָׁבֵן? || ^{b-b} **ג** παραχρήμα || ^c > Σ et 70,4,
prb dl || ^d > Ms, prb dl m cs || 17 ^a ס nhdwn ^b שְׁמַרְתָּה || ^c μίλτη || ^d **ג** + κύριε || ^e c mlt
MSS **גסְתָּה** יְיָ || ^d > Ms, prb dl m cs || 18 ^a Σ mlt MSS יְהֹוָה, 70,6 ^b אָלְמִימָה || ^{b-b} 70,6
melius חַנְחָה-לִי || ^c יהֹוָה 70,6 ^d ג^{RL} ut 70,6 עֹזֵר || ^e **ג** και πενήντα cf Σ,
prb ins אָבִין m cs.

8 רַעַתָּה מִה-קְנִיתִי אֶלְגִּי הַתְּלִילִי לְהַנְּאָה :
9 מַכְלִיפָּשְׁעִי הַצְּלִינִי חַרְפָּתְנִיבְלָל אֶל-תְּשִׁמְנִי :
10 נַאֲלִמְנִי לְאָאֶבְחָדִי כִּי אַתָּה עִשְׁתִּי :
11 הַסְּרִ מַעְלֵן גַּנְעָךְ מַתְּגָרָתְךָ אָנָּי כְּלִינִי :
12 בְּחַזְקָהָתְךָ עַל-עַזְוֹן יְהָרָתְאָישׁ וַתְּמַסֵּעַ שְׁחָמְדוֹ :
13 שְׁמַעְתָּה חַפְלָהְוָה יְהָה וְשֻׁעָתָרְוָה הָאָוֵנָה
אַלְדְּמַעַתָּי אַל-תְּחַרְשָׁ
14 כִּי נָרָא נְכִי עַמְךָ הַוּשָׁבְכָלְאָבוֹתִי :
הַשְׁעָמְפִנְיָא אַבְלִינָה בְּטַרְם אַלְךָ וְאַגְנִי :
41 לְמַנְחָה לְדָרָה מַזְנָוָר :
2 קְנוֹה קְנִיתִי יְהָה וַיְתָאֵל וַיְשַׁמֵּעַ שְׁוֹעָתִי :
3 וַיְעַלְנִי מִפּוֹר שָׁאוֹן מַטִּיטָה הַיּוֹנוֹ
וַיְקַסֵּעַל-סְלָעָרְגָּלִי כּוֹנְנִי אָשָׁרִי :
4 וַיְתַּחַנֵּן בְּפִיו שִׁירְחַדְשָׁ תְּהַלֵּה לְאַלְקִינִי
וְרָאוּ רַבִּים וְוִירָאוּ וַיְכַטְּחוּ בַּיְהָהָה :
5 אַשְׁרִי הַגָּבָר אַשְׁר-שָׁם יְהָזָה מַבְטָחוֹ
וְלֹא-פָנָה אַל-חֲבִים וְשִׁטְיָן כּוֹבֵ :
6 רַבּוֹת עַשְׂתָּה אַפְּחָה יְהָזָה אֱלֹהִי נַפְלָאָתָה
וּמַחְשַׁבְתָּךְ אַלְנִינִי אַיְזָן עַרְךָ אַלְיךָ
7 אַנְיָה וְאַדְבָּרָה שְׁצִמוֹ מִסְפָּר : [שָׁ]

¹⁰ Ps 58,9. ¹¹ Mm 3297. Ps 40 ¹ Mm 1991. ² Mp sub loco. ³ Mm 3360. ⁴ Mm 1180. ⁵ Mm 3193.
⁶ Mm 3257. ⁷ Mm 3254.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּשָׁמְנָה נִמְלָט בְּשָׁמְנָה אֲנָשִׁים מִפְּנֵי וּזְהָגָן וּזְלָקָד אֶל־
 בְּנֵי עַבּוֹן: ¹⁵ וַיָּקֹחַ יוֹחָנָן בֶּן־קָרְלָה וְכָל־שָׂרֵי חַמְלִים אֲשֶׁר־
 אָתָה כָּל־שָׂאָרִית הַעַם אֲשֶׁר־הַשִּׁבְבָּשָׂה מִאֶת יִשְׂרָאֵל בְּנֵי־תְּנִינָה
 מִתְּמִצָּה אַחֲרַ הַלְּבָה אַתְּ־גִּדְלֵיהֶם בְּנֵי־אֲחִיקִים וּבְרִים אֲנָשָׁה
 הַפְּלִמְמָה נִשְׁׁיּוֹם וּפְרִסְיּוֹם אֲשֶׁר־הַשִּׁבָּבָה מִגְּבָעָן: ¹⁷ וְלֹכֶד וִישְׁבָוּ
 בְּגָרוֹת כִּמְהָם אֲשֶׁר־אָצֵל בֵּית לְחַם לְלַכְתָּ לְבָזָא מִצְרָים: ¹⁸ מִפְּנֵי
 הַשְׁלָמִים קַיְרָא מִפְּנִים קָדְחָה וּשְׁמָעָל בְּנֵי־תְּנִינָה אַתְּ־גִּדְלֵהֶל
 בְּנֵי־אֲחִיקִים אֲשֶׁר־הַפְּקִיד מִלְּךָ־בְּבָל בָּאָרֶן: ¹⁹

וַיַּיְשֹׁב כָּל־שָׂרֵי חַמְלִים וּיוֹחָנָן בֶּן־קָרְלָה וּזְנִינָה בְּנֵי־זְשָׁעָרָה
 כָּל־הָעָם מִקְפָּן וַעֲד־גָּדוֹל: ² וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִרְמָנָה הַנְּבָא תִּפְלִל
 אֶת־תְּמָנוֹן לְפִנֵּיךְ וְתִתְפְּלִל בְּעָרָנוֹ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיךְ יְבָעֵד כָּל־
 וְשָׂאָרִית הַזֹּאת קִרְנֵשָׁאָרָנוּ מַעַט מִתְּרָבָה כִּאֲשֶׁר־עִינֵּךְ רָאָתָה אַחֲנָה:
 וַיַּעֲרַלְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ אֶת־הַדָּרְךָ אֲשֶׁר־גָּלָד־בָּהּ וְאֶת־הַדָּרְכָּם אֲשֶׁר
 עָשָׂה: ⁴ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְרִמְיָהוּ הַנְּבָא שְׁמַעְתָּי הָנָנוּ מִתְּפִלָּל אֶל־
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּדָבְרֵיכֶם וְתָהַלְּ כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יְעַנֵּה יְהוָה אַחֲכָם
 אִיר לְכֶם לְאָמֵנָה מִכֶּם דָבָר: ⁵ וְהַמָּה אָמַרְתָּ אֱלֹהִים מִתְּהִלָּה
 יְהוָה בְּנָה לְעֵד אַמְתָה וּנְאָמֵן אָמְלָא בְּכָל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יְשָׁלַחַ יְהוָה
 אֱלֹהֵיךְ אֶלְתָּנוּ כֵן נִעְשָׂה: ⁶ אָמַד־טֹב וְאָמַד־רֹעַ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֲשֶׁר אָנָנוּ שְׁלָחוּם אֶתְךָ אֶל־יְהוָה נִשְׁמַע לְמַעַן אֲשֶׁר־יְוַתְּבָלְנוּ כִּי נִשְׁמַע
 גָּנוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: ⁷ וַיֹּוֹדֵעַ מִקְּזָע עֲשָׂרָת יָמִים וְנִתְּנַדֵּבְרָה
 יְהוָה אֱלֹהִים: ⁸ וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה בֶּן־קָרְלָה וְאֶל כָּל־שָׂרֵי חַמְלִים
 אֲשֶׁר־אָתָה וְלִכְלָל־הָעָם לְמִקְפָּן וַעֲד־גָּדוֹל: ⁹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים כֹּה
 אָנָר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שְׁלָחוּם אֶתְךָ אֶל־יְהוָה לְהַפְּלִיל תְּחַתְּכָם

¹⁶ Mm 965. ¹⁷ Mm 2690. ¹⁸ Cp 42. ¹⁹ Mm 3996. ²⁰ Mm 76. ²¹ Mm 1484. ²² Mm 2694. ²³ Mm 1249. ²⁴ 1282
 Prv 41,13. ²⁵ Mm 2584. ²⁶ Qoh 12,14. ²⁷ Mp sub loco.

נִכְרִים ¹⁶ a-a || b-b > גֶּ * || c pc MSS cf STV || d-d add (ad prb שָׁבָה אֶתְּמָם cf גְּבוּרִים
 || e גֶּ kai τὰ λοιπά, it 43,6^b || f cf 12^b || 17 a dub; prb = in diversorio
 cf σ'ΤV; θ' ιν Γαθηροθ (nom proprium), a' ἐν (τοις) φραγμοῖς = בְּדָרְתָה, 5 b'dr-
 בְּרָוָת || b mlт MSS ut Q, 1 (cf 2 S 19,38sq); K dub || Cp 42,1 a 1 sec גֶּ עֲזָרִיהָ of 40,8
 43,2 || b גֶּ Maasraio (it 43,2^a) מִשְׁשָׂה, utrum? || 2 a > גֶּ * || b-b > סֶ || 3 a
 MSS סֶ || 4 a גֶּ θεὸν ἡμῶν (ex ὑμῶν) || b > גֶּ *; 1 גֶּ ? || 6 a K Or אָנָנָי
 9 a-a > גֶּ *.

וְעַל: ² רַבְבָּא: ³ בְּגָדוֹם: ⁴ מַעַל: ⁵ כְּפָנֵשׁ: ⁶ וְוַיְהִי: ⁷ הַבָּור: ⁸ אַמְרוּ: ⁹ כְּלִים: ¹⁰ בְּלָא: ¹¹ בְּגָה: ¹² טָר: ¹³ וְ: ¹⁴ מְ:

1 עורי עורי לברש עזך ציון
לברשו בגורי חפארהך ירושלים עיר הגדש
קי לא יויריך באך עוד ערב וטמא:
ההנערוי מעפר קומוי שכיר ירושלים

2 החרפתקהלו מוסרוי צוארכ שביבה בת ציון: 3
קי לא אמר יהוה מצרים ירד עמי בראשת הארץ:
4 קי כה אמר אדנני יהוה מצרים ירד עמי בראשת הארץ
שם ואשיר באפס עשקו: 5 ועתה מילידי פה נאם יהוה
קי ללח עמי חם משליך ויהלילו נאם יהוה ותקייד כל
היום שני מנאץ: 6 לך ירעד עמי שני לך בזום מה
קי אני יהוא קאנדרה הנני:

7 מה לאו על הרים רגלי מبشر
מושיע שלום מבשר טוב מושיע ישועה
אמר לציון מלך אלגון: 8
קול צפיך נושא גול יתבו ונגנו
קי עון בעון וראו בשוב יהוה ציון:
9 פצחו רגנו ייחדו חרכות ירושלים
קי נום יהוה עמו נאל ירושלים:
10 חשה יהוה אתרורען קדרשו לעני קל גויים
וראו קל אפסיד אָרֶץ אָתֶן ישועה אל קניון: 11
11 סורו סורו צאו מכם טמא אל חנינו
צאו מתחלה חベרי נושא כל גויים
קי לא בחפazon חאו ובמנוסה לא תלכו
קי דילך לפנים יודה ומאפספכם אלדי ישאל: 12
הגה ישביל עבדי ירום ומלא גביה מאר:

ל. ג' 14. ג. ר. מל. ב' 15. ח' 17. ג' 16. ב'

Cp 52 ¹Mm 3811, ²Mm 2049, ³Mm 158, ⁴Mm 2827, ⁵Mm 1743, ⁶Mm 1496, ⁷Mm 1369, ⁸Mm 333, ⁹Mm 3669, ¹⁰Mm 1169, ¹¹Mm 2402, ¹²Mm 1234, ¹³Mm 463, ¹⁴Ex 3, 21, ¹⁵Mm 2364, ¹⁶Mm 545, ¹⁷Mm 2900.

כמ' || 6^a prb || מִתְנַצֵּעַ נָאָזֶן || שְׁבִיה גַּס' ס' ו' ס' 52,2^a sic L, mlt MSS Edd יְלִי; prp || יְהֹלָל vel יְהֹלָל || מִלְּיָה ק' 5^a || prp || יְהֹלָל || מִלְּיָה ק' 5^a || 9^a 2 MSS יְהֹלָל || ברוחמים 13^a > ס. ע' 8^a ס' 9^a dl ||

The Music of the Bible using the deciphering key of Suzanne Haik Vantoura

Introduction - a compact musical score

According to the theoretical reconstruction by Suzanne Haik-Vantoura, the *te'amim* in the Hebrew text are a compact musical score. These signs are distinct from the vowels and occur both below and above the letters.

The sub linear musical signs for the Psalms indicate a seven note scale with tonic E (mi) and a fixed pitch for each note of the scale. The theory is that these signs represent hand movements known as chironomy.

The notes of the scale are named as follows (left to right):

galgal, silluq, merkha, tifha, atnah, munah, mehuppakh.
wheel, end, extension, palm, resting, placed, returned.

Atnah, the fifth note (A), the fourth degree above the tonic (or subdominant in modern musical parlance), is regarded as a resting place and occurs at most once in a verse. In short verses, it may not occur. In long verses, it may occur at the end of the second or subsequent phrase. It has been traditional to see these signs first as punctuation, but the representation of a musical value has more power. Although I have omitted the *te'amim* from my first volume on the psalms, *Seeing the Psalter*, I have always endeavored to have the atnah occur at the end of a line.

The signs above the letters indicate notes relative to the current fixed note determined by the last sublinear sign. So if the current note is A, then these signs indicate notes as follows.

These may be thought of as ornaments relative to the current pitch. Their names (left to right) are:

pashta, geresh, revia, illuy, one note each; pazer, ole veyored, tsinno, shalshelet, are each a melisma. stretcher, expulsion, crouching, elevated, dispersing, ascending and descending, tube, chain.

If indeed these are indications of scale and ornaments, here are some questions for research.

1. How accurately did the signs survive copying and transmission to the present time? They are almost without redundancy. It may be that the punctuation role has preserved them to some degree but Hebrew Bible editions vary. The Max Letteris edition (1896) is preferred for the music. There are

בְּתִינְרָת אֶם 2 כי

יהָהָה כְּפָצֹז וּבְתֹרְתֹּו יהָה יוּמָם וְלִילָה

ki im be - to - rat ado - nai chef - tso uv - to - ra - to yeh - geh yo - mam va - lay - lah

- The next two slides appeared in our study of
Isaiah 48

- “Listen” is the first word in this chapter
- “Listen, hear, proclaim, announce’ are various renderings of this verb. It is used ~~10~~ 5 times in this chapter
 - See vv. 1, 5, 6 (twice), 7, 8, 12, 14, 16, 20
 - See vv. 1,4,7,21

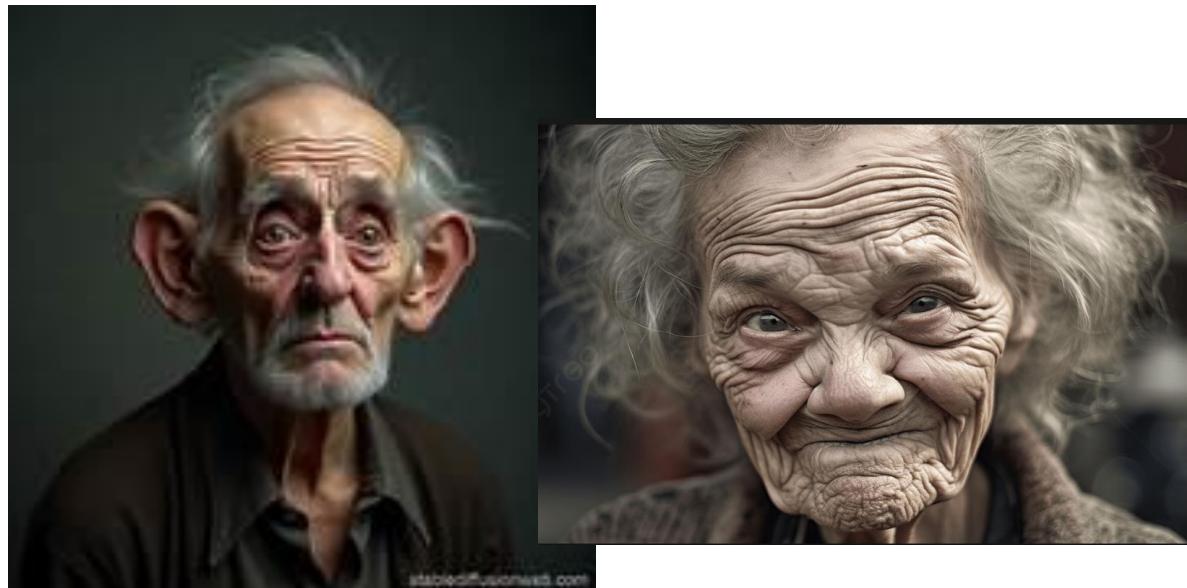

- The Hebrew word is ‘*shama*’. It does not permit a break/separation between perception and action
- If you ‘hear’ an admonition/command, you will obey it
- If you do not obey, then you evidently did not ‘hear’ it

- In 50:1, 2 God wants to keep us in a listening frame of mind
- The prize for listening is ‘righteousness’
 - Understand that at justification we are imputed righteous
 - Read Matthew 5:6 – we are to thirst for the rightness of our lives
 - See 50:1, 5, 6, 7, 8

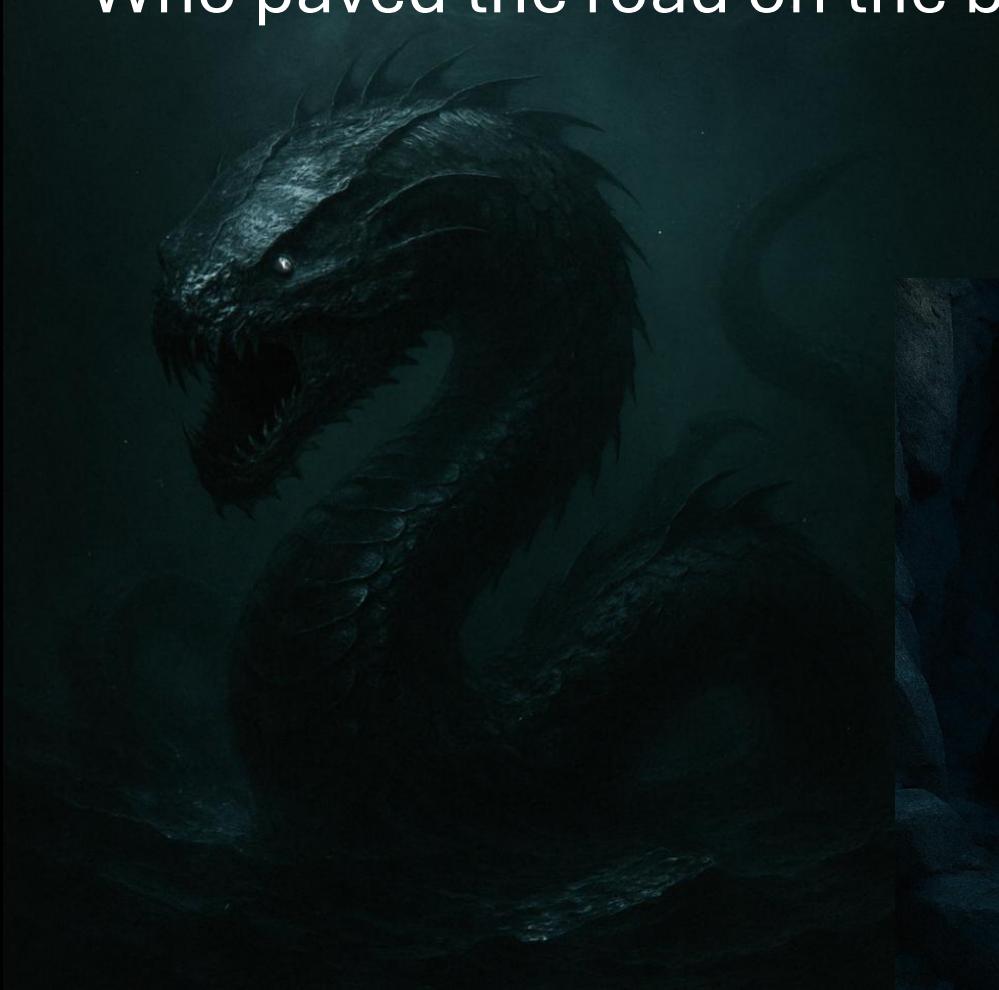
- The incentive to keep listening is The Lord is a **life-giver**
 - If He can take a 100-year-old man and a 90-year-old woman to create a mighty nation; THEN what could He do with you?
 - Read Romans 4:17

- The Lord is also a **world-changer** – 50:5-6
- The third incentive is - The Lord is a **courage-giver** – 50:7-8
 - Read Romans 8:31; John 16:33; Philippians 3:21

- The tone of Isaiah 51 is urgency. The prophet resorts to double-imperatives
 - v. 4 “Listen... hear”
 - v. 9 “Awake, awake! ... awake”
 - v. 17 “Awake, awake!”
 - 52:1 “Awake, awake”
 - 52:11 “Depart, depart”

- In 51:9-11 The Lord presents questions
 - “Who cut up the dragons?”
 - “Who dried up the ocean?”
 - “Who paved the road on the bottom of the sea?”

- Isaiah “...merges pagan legend into covenant history to say that evils oppressing us are more hideous than we know, that all our hope lies in the Hero-God of the exodus, that our pagan story can become a part of His sacred story...” Ortlund, Isaiah, p. 343

- This theme is picked up in the NT
 - At the Cross the devil was defeated in humiliation – see Colossians 2:15
 - Jesus destroys His spiritual enemies – I Corinthains 15:24, 25
 - He warns us to be alert – I Peter 5:8
 - He equips us for battle – Ephesians 6:10-18

- In v. 11 we see the homecoming after the exodus, but better. Our joy will be everlasting. See also Isaiah 35:10
- In vv. 12-16 we get the answer to the questions in vv. 9-11
 - Not another double/repetition – vv. 12, 15, 16
 - “Who did all the ‘ransom’ work/”
 - “I Am did it”

- There is a conversation in this chapter. It goes something like this
 - God: “I am your God. You are My people. I will bless you.”
 - Sinners: “But at our best, we barely believe You.”
 - God: “True. But I will bless you.”
 - Sinners: “But we don’t deserve You.”
 - God; “More than you know! But I will bless you.”
 - Sinners: “But we’re cowards. We don’t live up to this.”
 - God: “You are. But I will bless you.”

- Sinners: “But we are so entrenched in this world, we will never change.”
- God: “That’s not true. But you are Zion, the eternal city of God. I will bless you accordingly, and everything will change.”

- In v. 17 we come to another recurring image in the Bible – ‘the cup of wrath’
 - Psalm 75:8; Jeremiah 25:15, 17, 28; 51:7; Lamentations 4:21; Ezekiel 23:32-33; Habakkuk 2:16; Zechariah 12:2; Matthew 26:42; Revelation 14:10; 16:19; 17:4; 18:6

- “Its origins may have been in the idea of one person’s intentionally getting another person drunk in order to reduce sexual inhibitions (cf. Habakkuk 2:15).” Oswalt, Isaiah, p. 576

- Now God says, that the day of destruction/wrath is past, and the cup is placed in the hands of the ***‘tormentors’** for them to drink – v. 23

* Babylonians

מְמַתּוֹת
אֶת קְרָבָתִי
אֶל אֱלֹהִים

